

Habitatges en cova Pleta de la Vila

Saldes

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Saldes. Pleta de la Vila.
Emplaçament Pista del Coll de la Trapa a la Pleta de la Vila

Coordenades:

Latitud: 42.20975
Longitud: 1.74965
UTM Est (X): 396789
UTM Nord (Y): 4673822

Classificació

Número de fitxa 08190 - 48
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Segle XIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Cobertes de vegetació que impedeix la seva visibilitat i conservació.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari CCAA 5862
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Saldes. Pl. Pedraforca s/n. 08697 SALDES
Fitxes associades:
[Vilatge del Roc de Palomera](#)
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua

Data de registre de la fitxa: dv., 12/10/2007 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía, OPC
Data de la darrera revisió: dj., 10/10/2024 - 14:56

Descripció

Al peu dels cingles hi ha diverses coves on es devia guardar el bestiar, a més de les cledes, que podien encabir fins a 5000 ovelles i cabres; a més cultivaven els camps dels entorns. Són coves naturals ubicades en la mateixa roca, de diferents dimensions interiors i ara no accessibles degut a la vegetació que les cobreix.

Història

La tradició oral deia que hi havia una vila al cim del Roc, afirmant-se a partir de les excavacions que s'han dut a terme. Es tracta d'un antic vilatge de pastors i camperols, molt documentat en el segle XIV, però segurament habitat molt abans. Formava part de la parròquia de Saldes. La població de la vall a l'Edat Mitjana s'aplegava en petits nuclis rurals, Feners, Palomera, Cardinasal, Gresolet, Molers o les LLenes, que els documents anomenen vilars o veïnats, situats en el marc de les parròquies de l'Espà, Saldes i Maçaners. Dels comtes de Cerdanya el vilatge passà a la família dels Pinós i Mataplana. El 1312 Saura de Pinós comfirmà els homes que habitaven al Roc de Palomera totes les concessions que havia fet el seu marit, Pere Galceràn de Pinós, de les cases al lloc (Rupe de Palomera) i dels honors del Port d'Ensija, on podrien pasturar els seus ramats lliurement. Ratifica que no hi podrà pasturar bestiar ni vendre herbes ni pastures a estranys. Tomas de Villacorba, procurador de Saura de Pinós, donava llicència a Pere Fumanya de Palomera per a edificar un molí a l'aigua que passa per Palomera al costat de la font de la Porcilga. El 1315 Pere Galceran de Pinós concedia en acapte a Ramon Arnau de Saldes un pati dintre del Roc de Palomera, termenejant amb les cases de Simon de Palomera i de Pere Graner, amb el camí públic i amb la "Ripa dicti Rupis", per que fes casa i residència. Li concedia també la castlania de la Roca que havia de custodiar dia i nit, i obrir i tancar la porta. Durant tot el segle XIV es succeeixen les referències documentals sobre l'habitatge a Palomera. A mitjans del segle XIV hi ha algunes cases que resten abandonades, ja que els seus propietaris anaven a viure a altres llocs, com Berga o Saldes. El 1444, en una confirmació del homes del castell de Saldes, feta per Galceràn de Pinós i Fonollet, esmenta els homes habitants del Roc pertanyents a la baronia de Pinós. El 1490, en la capbreu encaregada pel senyor de Pinós, indica que tan sols restaven habitades les tres cases d'en Joanet, Recaptós i Isern, tot i que encara es conreaven les terres dels antics masos. Al segle XVI el vilatge quedà abandonat, com acredita la documentació de l'Arxiu Parroquial de Saldes i les excavacions. L'any 1971 es comencen els estudis del vilatge i les primeres excavacions dirigides pel Dr. Manuel Riu del Departament d'Història Medieval de la Universitat de Barcelona. S'excavaren tres habitacions pertanyents a dues cases, situades als dos extrems del vilatge. La primera casa, d'uns 83m², amb terra enllosat, un forn d'angle per coure pa, un desguàs al carrer per evacuar les aigües residuals. Els materials trobats estan formats per fragments de ceràmica grisa datable a l'entorn del segle XII, fragments de teula del XIII-XIV, tot i que les cobertes semblen fetes de lloses fines sobre embigat gruixut. La segona casa, més petita, degué estar habitada fins a finals del XV. Proporcionà un fragment de ceràmica vidriada verdosa i un fragment de morter de pedra gòtic. Era de planta allargada, trapezoïdal, amb parets de 60cm de gruix en pedra mitjana en sec o amb fang argilós. El terra era la pròpia roca. L'estiu de 2006 va fer una altra campanya d'excavacions fetes per l'empresa Arqueociència amb encàrrec del Consorci Ruta Minera i dirigides per Ainoa Pancorbo. Es va fer una neteja general de tot el perímetre i del masos excavats pel Dr. Riu, es va identificar el carrer central i un total de 27 habitatges, donant com a materials

fragments de ceràmica del segle XV. Les coves sota el cingle no han sigut objecte d'excavació.

Bibliografia

Inventari de Patrimoni Arqueològic de Catalunya, fitxa núm. 5862. Generalitat de Catalunya. RIU, M. (1975). Estaciones medievales en el término municipal de Saldes. A *Arqueologia*, III, Madrid. Pàg. 272-290.